

Feria V. die 26. Februarii 1761.

Per suas literas ad Congregationem S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis, labente superiori anno...

PROBABILISMUS.

Publicæ disputationi Ven. Clero Avisiensi exercitii ingratia expositus contra probabiliorismum strictæ talem...

I.

Probabilismus noster versatur circa hæc tria. Licet sequi probabiliorum pro libertate, relicta minus probabilis pro lege.

II.

Usus probabilis maxime tutus. Usus probabilioris maxime periculosus.

III.

Usus genuini probabilis minime in laxitatem degenerare potest. Usus probabilioris strictæ talis in rigorismum excurrere debet.

IV.

Probabilioristas qua tales, qui ex consilio probabiliora sequuntur, laudabilissime operari affirmamus.

V.

Probabilioris strictæ talibus, qui ex precepto, quod nunquam clare probant, se ipsos, & alios ad probabiliora impellant, merito Rigoristarum nomen imponimus.

VI.

Qui nullatenus ad christianam perfectionem tendere possunt, nisi sequendo probabilissima.

VII.

Abusus probabilioris strictæ talis non solum licentia frangunt, sed licentia calcas est: quod Gallo-rum testimonio comprobamus.

VIII.

Genuinus itaque noster probabilismus, qui nec morum corruptelam inducit, nec à S. Sede unquam ma-

ne fuit notatus, origine sua Thomisticus, progressu ætatis Jesuiticus, utpote à quo arctatus, emendatus, & contra Jansenianos furores propugnatus fuit.

X.

Qui ergo habitat in adiutorio fundatissimi probabilis, sub protectione plurimorum ex omnibus Orbis Christiani nationibus præstantissimorum Theologorum commorabitur securus.

Ex Historia Critica.

X.

Hinc sine ulla laxismi nota Benignissimum etiam vocamus; sed legitimum, quem suadent utraque lex Cæsarea, & Pontificia; sed Dominicanum, quem illustris Dominicanorum Ordo jam à primis temporibus est amplexus; sed Pium, qui christianam pietatem fovet; sed Thomisticum, quem S. Thomas in amoribus habuit, qui ducentas, & plures opiniones libertati faventes in suis sententiarum libris docet; sed christianum, qui Christo Domino summe familiaris fuit.

O. A. M. D. & V. G.

Pro coronide. Probabilismus noster stans pro libertate, est notabiliter probabilior ipso probabiliorismo stante pro lege.

Cum vero theses hujusmodi notaque Theologicæ expensæ fuerint in Congregatione generali habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XIII. Sanctitas sua auditis Eminentissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum à S. Sede Apostolica specialiter deputatorum suffragiis, folium prædictum, & theses in illo expositas prohibendas, ac damnandas censuit, prout presentis decreto damnat, & prohibet tamquam continentis propositiones, quarum aliquæ sunt respectivo falsæ, temerariæ, & piam aurium offensivæ. Illam vero exceptam à numero X. nempe Probabilismum, qui Christo Domino familiaris fuit, proscribendam uti veroneam, & hæresi proximam. Præfatam itaque folium sive theses ut supra scriptas sic damnatas, & prohibitas Sanctissimus Dominus noster vetat, ne quis cujusque status, & conditionis ullo modo sub quocumque pretextu, quovis idiomate imprimere, ac imprimi facere, vel transcribere, aut jam impressum, sive impressas apud se retinere, & legere, sive publicè propugnare audeat, sed illud, vel illas Ordinaris locorum, vel hæreticæ privatis Inquisitoribus tradere, & consignare teneatur sub penis in indice librorum prohibitorum contentis. — Benedictus Veterani Assessor.

DECRETUM.

In Capitulo Generali Mantuano totius Ordinis Fratrum Minorum Sess. XV. habita die 6. Junii 1762. promulgatum.

Cupiens Generale Capitulum ea scandala ab Ordine remove, quæ ex nimia opinandi licentia, in doctrinis præcipue ad mores pertinentibus oriri, & suscitari possent; renovat, & confirmat eas omnes constitutiones, quæ in aliis præcedentibus Generalibus Capitulis de Doctrinis in nostris scholis, & à nostratibus seligendis decreta sunt. Et ad hunc effectum mandat, & præcipit Sacre Theologiæ Lectoribus, aliisque omnibus, quatenus doctrinas tutiores, & probabiliores semper doceant, & amplectantur.

Hoc autem decretum, datis ad suos subditos encyclicis literis, evulgarunt, & illius observantiam quantum pollebant auctoritate, præceperunt Reverendissimus P. Petrus Joannes de Molina Generalis totius Ordinis FF. Minorum S. Francisci iterato Minister die 4. Oct. 1762.

Ro-

Romæ ex Ara Coeli, nec non Reverendissimus P. Pasqualis à Variis Commissarius Generalis Cismontanus ex Ara Coeli Romæ ad mensem Martium proxime superioris anni 1763.

Porro quanti faciendum sit hujusmodi decretum, vel inde licet arguere, quod à gravissimis Patribus longe amplissimi Ordinis mansit, itque oppido consentaneum aliis antiquioribus ejusdem Ordinis constitutionibus; neque ullus illi ausus fuerit contraire, sed plenum, ut asserunt, deinceps in Franciscanorum scholis effectum habuerit; acta quoque prædicti Capituli à Summo Pontifice ultimum obtinere roboris firmamentum. * Cetera quæ de Opinione probabili habet Auctor noster P. Ferraris vide verb. Conscientia à numer. 68. ad 114. in tom. II.

ORACULA VIVÆ VOCIS.

SUMMARIUM.

- 1 Oracula vivæ vocis quid sint.
2 Oracula vivæ vocis alia sunt authentica, & alia non, & que sint utraque.
3 Oracula vivæ vocis authentica quomodo recerantur à non authentica.
4 Gratia, & privilegia vivæ vocis Oraculo concessa quoad substantiam pro foro interno, sive sint authentica sive non, dummodo non sint revocata, sunt ejusdem valoris, quanti sunt privilegia in scriptis concessa.
5 Ad essentialiam, & substantiam privilegii non requiritur scriptura, sed etiam orotenus, seu vivæ vocis Oraculo concessum subsistit.
6 Ut Oracula vivæ vocis prædicari possint etiam pro foro externo, non sufficit illa esse concessa, sed insuper requiritur, ut illorum concessio probetur authentico testimonio.
7 Omnia, & singula indulta, & privilegia quibuscumque vivæ vocis Oraculo concessa à Summis Pontificibus ante Gregorium XV. (exceptis concessis ad supplicationem Regum, nec non illis manu Cardinalium firmatis) revocavit pro utroque foro dicitur Gregorius XV. & adducitur constitutio.
8 Postea autem Urbanus VIII. revocavit etiam omnia & singula indulta, & privilegia vivæ vocis Oraculo concessa etiam ad instantiam Imperatoris, & Regum & manu quorumcumque Cardinalium firmata: & adducitur constitutio.
9 Deinde idem Urbanus VIII. iustis de causis declaravit prædictam suam revocationem non comprehendere illos Officiales, seu Ministros, quibus rationem suorum Officiorum, seu munerum Summi Pontificis Oraculi fides haberi solet, & debet. Et adducitur constitutio.
10 Hinc omnia privilegia vivæ vocis Oraculo à quocumque Pontifice concessa, & testificata per Officiales, quibus vi sui officii de privilegiis, & gratiis per Pontifices orotenus concessis, vel concedendis, fides adhiberi solet, adhuc impræsentiarum valent pro utroque foro.
11 Officiales, seu Ministri prædicti qui sint.
12 Inter Officiales, seu Ministros præfatos computantur, & revera sunt Cardinales illi, qui ad id à Papa deputantur, vel Profectores Ordinum existunt.
13 Hinc plurima adhuc impræsentiarum valent privilegia vivæ vocis Oraculo concessa, utpote debite authenticata ab illis ex prædictis Officialibus, vel S. R. E. Cardinalibus, & qualia sint talia privilegia.
14 Unde saltem pro foro interno valent adhuc hodie privilegia vivæ vocis Oraculo concessa ante tempora, vel tempore Leonis X.
15 Item eadem ratione adhuc hodie valent pro foro cons-

cientiæ privilegia vivæ vocis Oraculo concessa ante tempora, vel tempore S. Pii V.

- 16 Adducitur, & solvitur instantia ex constitutione Gregorii XIII.
17 Item adhuc hodie valent pro foro conscientie privilegia vivæ vocis Oraculo concessa ante tempora, vel tempore Clementis VIII. dummodo non adveniant Concilio Tridentino.
18 Item valent adhuc hodie omnia vivæ vocis Oraculo concessa post Gregorium XV. & Urbanum VIII. concessa.
19 Ut autem vivæ vocis Oraculo post Urbanum VIII. concessa valeant pro foro interno, quid requiratur.
20 Apponitur constitutio Clementis XII. ad rem, quorundam revocatoria.
21 Additiones inseruntur.

ORACULA vivæ vocis sunt concessiones privilegiorum, seu gratiæ factæ à Supremo Principe v. g. Summo Pontifice sola voce, seu Ore tenus sine Scriptura; Ita in re Communis; Oracula vivæ vocis alia authentica, & alia non. Oracula authentica sunt illa, quæ ne memoriæ periant, & ut etiam pro foro externo probari, & prædicari possint, subinde in scripturam rediguntur, & testimonio authentico ab illis, quibus ex officio incumbit, fide digna redduntur. Oracula autem non authentica sunt illa, quæ vel neglectu imperantium, vel alia de causa non sunt tali forma in scripturam redacta; Communis. Hinc Oracula vivæ vocis authentica, ut secretantur à non authenticis, solent in collectionibus privilegiorum, & Oraculorum vivæ vocis distincto, & diverso signo notari, ut patet in compendio privilegiorum Fratrum Minorum; ubi Oracula vivæ vocis authentica signantur O magno, & non authentica O parvo, ut testantur Auctores ipsius Compendii. Ad Lectorem in declaratione Abbreviaturarum Allegationum.

Gratia, & privilegia vivæ vocis Oraculo concessa quoad substantiam pro foro interno; sive sint authentica, sive nondum non sint revocata, sunt ejusdem valoris, quanti sunt privilegia in scriptis concessa; Communis, textu expresso in cap. Institutionis 7. caus. 25. quest. 2. Et sic expresse concessit nostro Ordini Leo X. ut habetur in compendio privilegiorum. Fr. Minorum verb. Oracula vivæ vocis num. 2. ibi: Idem Leo concessit, quod non sint minoris effectus, & valoris vivæ vocis Oracula, quam si per Bullam, aut Breve ad perpetuam rei memoriam essent concessa. Ad essentialiam enim, & substantiam privilegii non requiritur scriptura, sed etiam ore tenus, seu vivæ vocis Oraculo concessum subsistit Communis, argum. cap. Si quis cum Clerico 5. caus. 11. quest. 1. & citat. cap. Institutionis 7. caus. 25. q. 2. Clement. Dudum, de Sepulturis, & Extravagant. Eius Dominici, de Penitent. & remissioni. ibi: Considerans, quod plerumque contingit, cum Sanctitatem hujusmodi facultates etiam Oraculo vivæ vocis concedere &c.

Notanter autem supra num. 4. dicitur: Pro foro interno, quia Oracula vivæ vocis, ut prædicari possint etiam pro foro externo, non sufficit illa esse concessa, sed insuper requiritur, ut illorum concessio probetur authentico testimonio, ut patet ex constitutione Julii II. incip. Romani Pontificis, & ex Regula 52. Cancellariæ. Et ratio est, quia, si sine testimonio authentico valeret etiam pro foro externo, posset quilibet asserere se habere privilegium vivæ vocis Oraculo concessum, & sic pretextu Oraculi vivæ vocis posset cum maxima perturbatione boni communis eludere leges, & canones in foro externo, quod nemo sanæ mentis audebit admittere; Communis.

Omnia, & singula indulta, & privilegia quibuscumque que vivæ vocis Oraculo concessa à Summis Pontificibus ante Gregorium XV. (exceptis concessis ad supplicationem Regum, nec non illis manu Cardinalium firmatis) revocavit pro utroque foro, scilicet, tam pro foro interno, quam pro foro externo, dicitur Gregorius XV. die 2. Julii 1622. constitut. incip. Romanus Pontifex: quæ ad ubertorem legentium notitiam hic ad litteram datur.

GRE-

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANUS Pontifex in specula militantis Ecclesie Divina Providentia constitutus, gratias, & indulta à se, & prædecessoribus suis concessa, justis interdum suadentibus causis, juxta creditum sibi pastoralis officii debitum moderatur, aut revocat; prout rerum, & temporum qualitibus debite pensatis conspiciat in Domino salubriter expedire.

§. 1. Itaque motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessionis quascumque spirituales, & ecclesiasticas, tam ad forum interius, quàm exterius spectantia: ac tam ad supplicationem partium, quàm motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus à Sede Apostolica, quæ tamen vivæ vocis Oraculo hæctenus quodcumque, & qualitercumque, & quavis etiam de necessitate experimenda causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati Jesu, ac Congr. quibuslibet; sive eorum & earum respective Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati, Prioribus, & Rectoribus, Generalibus, vel Provincialibus, quocumque nomine nuncupatis Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate subjectis, cujuscumque dignitatis, præminentie, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas, in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus; ac revocata, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuo fore, & esse, neque impostum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cetero uti ullo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis faciendâ esset, decernimus, & declaramus.

§. 2. Firmis tamen, & in robore permanentibus omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis vivæ vocis Oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcumque favorem propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis pro-ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt.

§. 3. Decerentes, præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, se habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitiis, aut intentionis nostræ, seu aliquo quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in Jus, vel in controversiam vocari, ad terminos Juris reduci, aut adversus illas quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti, & obtinere.

§. 4. Siquæ per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cullibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, ordinationibus Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illo-

rum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum inseritis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 7. Quodque eadem præsentis literæ, sui illarum exempla ad valvas Basilicæ S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arcant, & afficiant, nec si univarique personaliter intimatæ fuissent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die secunda Julii M.DCXXII. Pontificatus nostri anno secundo.

Postea autem Urbanus VIII. die 20. Decemb. 1631. constit. incip. Aliis felicis recordationis Gregorius Papa XV.: revocavit etiam omnia, & singula indulta & privilegia vivæ vocis Oraculo concessa, etiam ad instantiam Imperatoris, & Regum, & manu quorumcumque Cardinalium firmata: Quæ constitutio etiam hic pro omnium scitu ad literam datur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. ALIAS felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster, ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis Oraculo sæpe numero concessis obviam iret; constitutionem edidit tenoris subsequentis, videlicet: Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesie &c. ut supra.

§. 2. Cum autem experientia rerum magistra compertum sit, concessionibus, & gratias vivæ vocis Oraculo, etiam à S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas, sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonice interpretatione extendi, & perperam in disciplina ecclesiasticæ detrimentum executionis demandari idcirco quantum cum Domino possumus, his, & aliis malis occurrere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi mature discutendum commisimus, omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices Prædecessores nostros, ac per Nos vivæ vocis Oraculo, & S. R. E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, ceterisque superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationibus, Instituti, & Societatis, sive secularibus, sive Regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Instituti, & Societatis, etiam Societati Jesu, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis, quacumque de causa, etiam de necessitate experimenda, occasione, pretextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliis quomodolibet concessa, illorum tenores presentibus pro expressis habentes, tenore presentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cetero revocata, cassata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

§. 3. Præterea, ut præsentis literæ omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innocentant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, Societatibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Societatis Jesu, & Institutum, de eisdem præsentibus literis certiores faciant; & eorundem presentium exemplaria illis transmittant: qui quidem Provinciales sub eisdem penis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Doctorum, & Locorum Regularium præcipere, ut easdem præsentibus subditis suis, ut moris est, publicent.

§. 4. Decerentes, præsentis literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitiis, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in Jus, vel in controversiam vocari, ad terminos Juris reduci, sive adversus illas quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrare nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti, & obtinere.

§. 5. Siquæ per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cullibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quibus-

seu Ministros, quibus ratione suorum Officiorum, seu Munerum de Summi Pontificis Oraculis, fides haberi solet, & debet; quæ constitutio, utpote summe necessaria ad hujus notitiæ complementum, etiam hic ad litteram datur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALIAS felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster, ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis Oraculo sæpe numero concessis obviam iret; constitutionem edidit tenoris subsequentis, videlicet: Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesie, Divina Providentia constitutus, gratias, & indulta à se, & prædecessoribus suis concessa, justis interdum suadentibus causis, juxta creditum sibi pastoralis officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitibus debite pensatis conspiciat in Domino salubriter expedire. Itaque motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessionis quascumque spirituales, & ecclesiasticas, tam ad forum interius, quàm ad exterius spectantes, ac tam ad supplicationem partium, quàm motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus à Sede Apostolica, quæ tamen vivæ vocis Oraculo, hæctenus, quodcumque, & qualitercumque, ex quavis etiam de necessitate experimenda causa quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Societatibus, etiam Societatis Jesu, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respective Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati, Prioribus, Rectoribus, Generalibus, vel Provincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate subjectis, cujuscumque dignitatis, præminentie, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas, in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore presentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac revocata, cassata, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuo fore, & esse, neque impostum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cetero uti ullo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis faciendâ esset, decernimus, & declaramus. Firmis tamen, & in suo robore permanentibus omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis vivæ vocis Oraculo S. R. E. Cardinalibus, ad ipsorum, vel aliorum quorumcumque favorem propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, vel aliis factis, & de quibus iidem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt. Decerentes, præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, se habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitiis, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in Jus, vel in controversiam vocari, ad terminos Juris reduci, aut adversus illas quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti, & obtinere. Siquæ per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cullibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quibus-

§. 2. Cum autem experientia rerum magistra compertum sit, concessionibus, & gratias vivæ vocis Oraculo, etiam à S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas, sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonice interpretatione extendi, & perperam in disciplina ecclesiasticæ detrimentum executionis demandari idcirco quantum cum Domino possumus, his, & aliis malis occurrere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi mature discutendum commisimus, omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices Prædecessores nostros, ac per Nos vivæ vocis Oraculo, & S. R. E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, ceterisque superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationibus, Instituti, & Societatis, sive secularibus, sive Regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Instituti, & Societatis, etiam Societati Jesu, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis, quacumque de causa, etiam de necessitate experimenda, occasione, pretextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliis quomodolibet concessa, illorum tenores presentibus pro expressis habentes, tenore presentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cetero revocata, cassata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

§. 3. Præterea, ut præsentis literæ omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innocentant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, Societatibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Societatis Jesu, & Institutum, de eisdem præsentibus literis certiores faciant; & eorundem presentium exemplaria illis transmittant: qui quidem Provinciales sub eisdem penis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Doctorum, & Locorum Regularium præcipere, ut easdem præsentibus subditis suis, ut moris est, publicent.

§. 4. Decerentes, præsentis literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitiis, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in Jus, vel in controversiam vocari, ad terminos Juris reduci, sive adversus illas quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti, & obtinere. Siquæ per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cullibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quibus-

